

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. σφ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. σφ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἁπλᾶς ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

ΤΑ ΦΩΤΑ

Μετὰ τὰ Χριστούγεννα ὁ Ἀἰ Βασίλης, μετὰ τὸν Ἀἰ Βασίλην τὰ Φῶτα. — Σήμερον βαπτίζεται ὁ Χριστὸς παντοῦ ὅπου ὑπάρχει πηγαῖον ἢ θαλάσσιον ὕδωρ, τὸ ὅποιον βαπτίζεται καὶ αὐτὸ εἰς Ἰορδάνην.

Ὅλα τὰ νερά ἀγιάζονται καὶ ἐξημεροῦνται· πᾶν εἶδος πειρασμοῦ, ὡς καὶ τὰ βακτηρίδια τῆς Δεξαμενῆς μας, ἐξαφανίζονται, καὶ ὁ ναύτης πλέει ἀμέριμνος εἰς τὴν γαλιηναίαν θάλασσαν.

Τὰ Φῶτα αὐτὰ τὰ χριστιανικά μοι ἐνθυμίζουν τὰ ἑλληνικά φῶτα καὶ δὲν ἤξεύρω πῶς μετὰ τὸν Χριστὸν ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν μου καὶ ὁ Πλάτων. Μοῦ ἐνθυμίζουν ἀκόμα τὰ πρῶτα κατὰλευκα φορέματα τοῦ βαπτιζομένου βρέφους — τὰ φωτίκια, — τὰ ὅποια ἀναμινθίσκουν ἀργότερα εἰς τὸν ἀνθρώπον καὶ τὴν ἀγγελικὴν αὐτοῦ ἐποχὴν.

Πῶς παρέρχονται τὰ ὥραία ἐκεῖνα ἔτη καὶ ὁμοῦ μετὰ αὐτὰ αἱ ἐντυπώσεις μας! Καὶ πῶς μεθ' ἡμῶν γηράσκουν καὶ τὰ ἀπλοϊκὰ ἔθιμά μας!

Ἐνθυμοῦμαι ἄλλοτε ὅπου ὑπῆρχε λιμὴν ἢ ὁρμίσκος, προκυμαῖα ἢ ἀνοικτὴ θάλασσα, συνήρχοντο τὴν ἡμέραν τῶν Φῶτων οἱ χριστιανοὶ προηγουμένης τῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς καὶ ἴστατο πᾶσα ἡ ἀκολουθία παρὰ τὴν θάλασσαν. Δέμβοι σημαϊοστόλιστοι καὶ νεοχρωματισμένοι, ὡς χωρικά νύμφαι εἰς διπλὴν σειρὰν, παρετάσσοντο κατὰ μῆκος τῆς θαλάσσης, ἐντὸς τῶν ὁποίων ναῦται γυμνοὶ φέροντες μόνον περισκελίδα μαλλίνην, ἐμελλον νὰ ἀμφισβητήσωσι τὴν ἀνάδυσιν τοῦ σταυροῦ.

Ὅποια σιγὴ τότε πρὸς στιγμὴν ἐπεκράτει, ὅποια κατάνυξις, ὅποιοι παλμοὶ τῶν υποθαλασσίων ἐκεῖνων ἀγωνιστῶν. Ἀλλὰ καὶ πόσον ὕψος πόση ἀλήθεια ἐνεκλείετο εἰς τὰ χριστιανικά ἐκεῖνα γυμνά στήθη!

Μετὰ τὸ ἐπικρατοῦν ψῦχος καὶ μετὰ ὅλην τὴν γυμνότητά των ἐφαίνοντο ἀψφουδύντες τὴν παγεράν ἀτμοσφαῖραν, ὡς νὰ ἦσαν κατασκευασμένοι ἀπὸ καουτσού!

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε! Αἰφνης ἤκούστο ἢ φωνὴ τοῦ ἱερέως, καὶ ὁ Σταυρὸς ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν.

Οἱ ναῦται τότε ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐβυθίζοντο κατόπιν τοῦ σταυροῦ καὶ ἀνεζήτουν αὐτόν, καθὼς οἱ δῦται τῶν παρχλίων τῆς βορείου Ἀμερικῆς πολῦτιμον μαργαρίτην.

Καὶ εἰδὲς ποτε, φιλόττη μου ἀναγνώστρια, ἢ ἀνέγνωσες — ποῦ νὰ εἶδῃς — μάχην θαλασσίων θηρίων ἅτινα κατατρεσίζονται μετὰ τοὺς βελωνωτοὺς τῶν ὁδόντας καὶ ἀνακοχλάζουσι τὴν θάλασσαν ὡς νὰ καίῃ ἡφαιστιον εἰς τοὺς μυχοὺς τῆς, καὶ ἐνίοτε ἐρυθραίνουσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, διότι ἐκ τῶν πληγῶν τῶν ἀναθρώσκει αἷμα; Οἱ δῦται ἐκεῖνοι τὴν αὐτὴν παρῆχον εἰκόνα, ὅποταν ἐβυθίζοντο εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ ἀνεύρωσι τὸν σταυρόν. Καὶ ἐβλεpes χεῖρας καὶ πόδας συμπλεκομένους, ὡς νὰ ἐτελεῖτο δαιμονία γυμναστικὴ ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὑγρὸν στρώμα, καὶ ἐβλεpes ἀκόμη ἀποσπάσεις τριγῶν τῆς κεφαλῆς καὶ γρονθοκοπήματα καὶ λακτίσματα υποβρύχια, καὶ ἐβλεpes δαγκαματιαῖς καὶ σπαραγμοὺς διὰ τῶν ὀνύχων καὶ κάπου κάπου καμμία μαχαιριὰ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ... Δίσκου!

Σήμερον οὔτε ἀνοικτὴ θάλασσα, οὔτε κολυμβηταί, οὔτε ἐλευθερία τοῦ σταυροῦ, ἀλλὰ δέσμευσις, ὡς κληροῦχον συνοδευομένου ὑπὸ χωροφύλακος, οὔτε κανυγάδες υποβρύχιοι, οὔτε δίσκοι, οὔτε μαρτυρολόγια, ἀλλ' οὔτε πολὺς ἐνθουσιασμός, οὔτε πολλὴ λατρεία οὔτε σταυροφορίαι πλέον.

Μάγκας.